NN 101/2019 (23.10.2019.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3055/18-9 od 24. rujna 2019.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

2047

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Elizabete Kajtazi, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja A. D. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica I. Š., odvjetnica u S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe A. H. d.o.o. (pravni slijednik V. d.o.o.), Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, 24. rujna 2019.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/18-01/329, urbroj: 376-05-18-4 od 6. srpnja 2018.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/18-01/329, urbroj: 376-05-18-4 od 6. srpnja 2018. odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora kao neosnovan.

Tužitelj u tužbi pobija zakonitost osporavanog rješenja, te ističe da se obratio V. radi raskida ugovora, a sve iz razloga jer je promijenio adresu stanovanja za svega 200 m, a na toj adresi V. nije nudio uslugu iz ugovora kojeg je tužitelj s njim sklopio i na koju se V. ugovorom obvezao. Tužitelj se obratio V., te su njegovi djelatnici izričito naveli da na njegovoj sadašnjoj adresi ne diskriminiraju tu uslugu. Umjesto usluge koju je tužitelj ugovorio s V., ponudili su mu home box kao novo rješenje, ali kako je tužitelj student i cijena 10,00 kn viša za ograničenih 100 gb po punoj brzini ili 30,00 kn za dodatnih 100 gb mu nije odgovarala, a pogotovo što bi u tom slučaju imao ugovornu obvezu za sljedeće dvije godine. Stoga je tužitelj zatražio raskid ugovora s V., bez plaćanja naknade, odnosno penala za prijevremeni raskid, jer upravo V. nije u mogućnosti izvršiti uslugu na koju se ugovorom obvezao. Tužitelj smatra da tuženik nije postupio sukladno članku 41. stavku 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama, jer o tužiteljevom zahtjevu nije odlučeno valjano obrazloženim rješenjem, već je tuženik postupio suprotno svojim ranijim odlukama. Tuženik je u osporavanom rješenju utvrdio da je operator u konkretnom slučaju postupio sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, a na koje je korisnik pristao, te se nisu ispunili uvjeti za raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade.

Predlaže sudu da poništi osporavano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja i ističe da je zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa odobren 13. listopada 2016. za V. paket uz minimalno ugovoreno razdoblje od 24 mjeseca, na adresi u Z. Tužitelj je 25. listopada 2017. podnio zahtjev za raskid pretplatničkog odnosa bez naplate ugovorne obveze, a zbog preseljenja na novu adresu u Z., na kojoj adresi V. ne može pružiti ugovorenu uslugu. Uz podneseni zahtjev tužitelj je priložio izjavu T. B. kojom ona potvrđuje da je 1. rujna 2017. od tužitelja uzela 3.000,00 eura za najamninu u U. A. D. bez kućnog broja za godinu dana unaprijed. V. je donio odluku kojom se usvaja zahtjev za prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade, uz uvjet da tužitelj dostavi potvrdu o trenutnom prebivalištu/boravištu u roku od petnaest dana od zaprimanja odluke, a u slučaju da tužitelj ne dostavi zatraženo dana mu je uputa da ne postoji mogućnost odobrenja raskida bez naplate penala. Tuženik se poziva na članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 1. i stavak 5. Zakona o prebivalištu, te ističe da ako V. nije u mogućnosti pružiti uslugu na drugoj lokaciji, tužitelj ne snosi štetne posljedice u vidu naplate naknade zbog raskida, ali pod uvjetom da dokaže činjenicu preseljenja na novu lokaciju preslikom potvrde o novom prebivalištu/boravištu izdane od nadležne policijske uprave ili postaje ministarstva. Kako tužitelj u postupku rješavanja prigovora kod V. nije dostavio zatraženu presliku potvrde, tuženik je zaključio kako je V. imao pravo tužitelju naplatiti naknadu za prijevremeni raskid ugovora. Tužitelj nije konkretno naveo u čemu se sastoji suprotno postupanje tuženika u odnosu na ranije odluke i postojeću praksu, te nije naveo koje su to ranije odluke i kakva je to postojeća praksa tuženika.

Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.